Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

.III.

sepulture non tradit sed in fossata proiatur et alijs
animij manducandi exponitur. Sic et equo mul-
tis tenacijs emitur cura diligenti reficitur strigilis cottidie et panno detergitur fallens ad or-
natum et cum multa gloria subsessore letatur. Dum
tandem pressus senectute contemptuosis arcanis
portandis exponitur ultimo mortuus corio spoli-
atur et canibus manducandi relinquit. Mors enim
timetis edoet qualis vita esse deberet. Ha[illegible] eo
qui tam gloriosus per terras incedit qui omni animali
rex existit cum vigilat animal omne timet dum
mori se sentit lacrimas fundit. Columba dum
in arbore pausat utut hinc inde collum quasi de sua
pulchritudine gloriatur nec gloriari se cessat dum
cum aucupis sagitta perfodiat et mortuum adera-
diat. Cervus valde in cornibus gloriatur nec at-
tendit quod eis in cursu impeditur et sepe inter
arbores per cornua detinetur dum a venatoribus
capiatur. Est ergo fugienda superbia et humilitas
amplexanda que est omnis humane glorie contrarius. Hampauo est avis admirabilis venustatis
imperium. Inde valde gloriosus incedit in arte
dum caudam erigens rotam facit tunc enim ingy-
ro se volvit rotam aperiendo quam erexit et qui
glorians alios se ostendit. Sed mox valde erubescit
quia mox ut oculos ad suos turpitudinem pedum
utut caudam nudatis humilitate deponit glorie oblitus omnino porro. Hoc autem homo faceret si sepe
apud se ruminaret ex quo vilis sit materia generationis. Qualis sit cibus mundi vitis sit cursus
expositus et ad quem finem ultimo sit ventura. De mundi

Luxuria.

Mundi vetustas sive mitritas est senectudinis
mortis qua homo valde ornatus exterior
omnibus apparet benignus multum dum
placabilis in aspectu dum modestus pocula immassi